

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ,
МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ,
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ,
СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. Л. УКРАЇНКИ,
УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
(НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ)
НАЦІОНАЛЬНА МЕТАЛУРГІЙНА АКАДЕМІЯ**

ЗБІРНИК ТЕЗ

**Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції
«ВДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО
МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ»**

20 ТРАВНЯ 2020 р.

Частина 2

Україна, м. Дубляни

336: 330. 3

Вдосконалення фінансово-кредитного механізму забезпечення інноваційного розвитку економіки: збірник тез Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції. Частина 2. Дубляни, 2020, 253 с.

У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

Укладачі: Грицина О.В., Богач М.М.

© Кафедра фінансів, банківської справи та страхування
Львівський національний аграрний університет

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 7	
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ	
Соляник Л.Г., Колеснік М.В. ВПЛИВ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ НА ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС	10
Колодій А.В. ІНВЕСТУВАННЯ ПЕНСІЙНИХ АКТИВІВ КОРПОРАТИВНИМИ ПЕНСІЙНИМИ ФОНДАМИ: ДОСВІД ІНОЗЕМНИХ КРАЇН	12
Булик О.Б. МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНОЇ ФІНАНСОВОЇ ПІДТРИМКИ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	14
Буркальова О.А., Щебликіна І.О. РОЛЬ ФІНАНСОВИХ РИНКІВ В СУЧАСНОМУ СВІТІ	17
Губеня Д. В., Байрачна А.С. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ	19
Гуменюк І. М. ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК МОЛОДІЖНОГО СЕГМЕНТУ НА РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ	22
Зублевська Я.Ю. Щебликіна І.О. РОЛЬ ТА МІСЦЕ ЛІЗИНГОВИХ КОМПАНІЙ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ УКРАЇНИ	24
Кохан М.О., Мазур А.В. INSURTECH СТАРТАПИ У СТРАХОВОМУ БІЗНЕСІ	27
Кривошеєв Е.В., Лободзинська Т.П. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ	29
Кузнецова А.В., Щебликіна І.О. ЛІЗИНГОВА ГАЛУЗЬ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	31
Курчак Х.М., Клепанчук О.Ю. ФІНАНСОВА ГЛОБАЛІЗАЦІЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	33
Логвинюк Я. А. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ	36
Мельник Б.В., Бачинська О. М. ФІНАНСОВИЙ РИНОК: СУТНІСТЬ ТА СУЧАСНИЙ СТАН	39
Микула Р.В., Залізко В.Д. КОРОНАВІРУС, ЯК КАТАЛІЗАТОР РЕЦЕСІЇ ПОТЕНЦІЙНОЇ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ	41

Нестеренко О.М., Бондаренко Є.Ю. СУЧАСНИЙ СТАН ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ	43
Нестеренко О.М., Сіухіна Д.С. НЕДОЛІКИ ГЛОБАЛЬНОЇ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ	45
Петрушка О.В., Коваленко Ю.М. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ	48
Самчук А.А. РИНОК АКЦІЙ В УКРАЇНІ: АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД	50
Сачко К.О., Соболева Г.Г. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ	53
Татарин Н.Б., Баїк А. І., Огірко О.Т. АНАЛІЗ ІНСТРУМЕНТІВ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ	55
Тохтамиш Т.О. СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ОБЛІКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ УКРАЇНИ	58
Турубарова Я.О., Щєбликіна І.О. ПРОФЕСІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ НА ФОНДОВОМУ РИНКУ	60
Урбанович В.А., Волосович С.В. ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ РИНКУ ПОСЛУГ НЕДЕРЖАВНИХ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ В УКРАЇНІ	63
Чернодубова Е.В., Татаренко Д.С. РОЛЬ ФІНАНСОВОГО РИНКУ В ФІНАНСОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ	66
Щєбликіна І.О., Глушенко Ю.М. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АКРЕДИТИВНОЇ ФОРМИ РОЗРАХУНКІВ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	68
СЕКЦІЯ 8. ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ НАУКИ І ВИЩОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ	
Янишин Я.С. МОДЕЛЬ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ АГРОБІЗНЕСУ - ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ ФІНАНСУВАННЯ ВЛАСНИХ ВИРОБНИКІВ	71
Попова Л.М., Кіреєва В.О. ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ НАУКИ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ	74
Богашко О. Л. ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА НАУКИ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ КОНЦЕПЦІЇ «ТРИКУТНИКА ЗНАНЬ»	76

Войничка Л.Й., Гринишин Г.М. ПІДРИВНІ ІННОВАЦІЇ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	78
Кушнір Т.М. НЕОБХІДНІСТЬ СИСТЕМНИХ ЗМІН У ГАЛУЗІ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	81
Лічман О.О., Киш Л.М. ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ РЕСТОРАННИХ ТЕХНОЛОГІЙ – НОВА ФІЛОСОФІЯ ГОСТИННОСТІ	85
Прус Л.Р. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ МИТНОЇ СПРАВИ	87
Тибінка Г.І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ	90
Федотова Т.А. ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ В МІЖНАРОДНІЙ ІНТЕГРАЦІЇ ОСВІТИ	92
СЕКЦІЯ 9.	
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	
Онисько С. М., Томашевський Ю. М. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ	95
Горбовий А.Ю. ІНФОРМАЦІЙНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ВИЩОЮ ОСВІТОЮ	100
Захарчук О.В. ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	102
Полінкевич О.М. МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ПОВЕДІНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ	105
Малюта Л. Я., Островська Г. Й. ФОРМУВАННЯ БАГАТОРІВНЕВОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	106
Ivanova I.V., Antipina N.S. COMPARATIVE ANALYSIS OF SALES PROMOTION TOOLS IN EUROPEAN COUNTRIES AND UKRAINE	109
Ozarowski O. THE IMPORTANCE OF THE EU INTEGRATED ENERGY MARKET	112

Балаш Л.Я. ЛЮДИНА В СИСТЕМІ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПОВЕДІНКИ	114
Баранець П.С., Костакова Л.Д. УПРАВЛІННЯ НА ОСНОВІ ВАРТОСТІ ПІДПРИЄМСТВА (VALUE BASED MANAGEMENT)	116
Бігун М.П., Мещеряков В.Є. МОТИВАЦІЯ ТА ЦІНА РОБОЧОЇ СИЛИ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	119
Більський І.Б. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ПОКРАЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	121
Бінерт О.В., Лисюк О.В. МЕРЕЖЕВА ЕКОНОМІКА ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ТА КОМУНІКАЦІЇ	123
Богашко О. Л. ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ	126
Богуцька О.А. СУЧАСНИЙ СТАН І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МАШИНОБУДІВНОГО ТА МЕТАЛУРГІЙНОГО КОМПЛЕКСІВ УКРАЇНИ	129
Бондарчук В.В. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО АГРОПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА ЯК ІНСТРУМЕНТ РЕАЛІЗАЦІЇ АГРАРНОЇ РЕФОРМИ	133
Боричевська І.Г., Проць Н. В. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ В УКРАЇНІ ТА ЇХ РОЛЬ У РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЇ	135
Боричевська І.Г., Колосок А.М. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК РЕГІОНІВ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	137
Вернігорова Н.В. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНКЛЮЗИВНОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ НА ЗАСАДАХ ЕКОЛОГІЧНОГО ІМПЕРАТИВУ	139
Вислободська Г.П. ОСНОВНІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ КОН'ЮНКТУРИ РИНКУ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ	142
Власенко Я.Г. ОСНОВНІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖ- НОСТІ БУДІВЕЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	144
Власюк О.В. РИЗИКОВИЙ ХАРАКТЕР ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	147

вищої освіти стане підготовка майбутніх висококваліфікованих фахівців, які зможуть покращити конкурентоспроможність нашої держави та вивести Україну на новий світовий рівень. Також залучення інноваційної діяльності в освіту сприятиме подальшому розвитку та вдосконаленню економіки держави.

Отже, залучення інноваційної діяльності до певних складових економіки держави сприятиме розвитку соціально-економічної сфери, підвищенню її конкурентоспроможності та виведенню економіки країни на новий світовий рівень. Саме інновації в науці та у вищій освіті стануть головними факторами подолання кризових явищ економіки нашої держави.

Список використаних джерел:

- 1) Кубатко О. В., Омеляненко Ю. О. Інноваційний розвиток підприємств в умовах економічної нестабільності. *Механізм регулювання економіки* №2, 2015, 7 с.
- 2) Інноваційна діяльність: поняття та види. URL: https://pidruchniki.com/84363/ekonomika/innovatsiyna_diyalnist.
- 3) Кириченко О. А., Вигівська Ю. І. Інноваційний розвиток економіки в контексті сучасної теорії модернізації. *Економіка та держава* №7, 2011, 4 с.
- 4) Пересунько З. М. Теоретичні аспекти розвитку інноваційної теорії. *Ефективна економіка* №7, 2013.
- 5) Виговська Н. Г. Фінансове забезпечення інноваційного розвитку науки в Україні. *Ефективна економіка*. №4, 2013.
- 6) Гаращенко О., Куценко В. Інноваційний шлях розвитку вищої освіти – передумова підвищення її якості. *Економіка*, 2014.
- 7) Романовський О. О. Соціально-економічні засади державно-скерованого інноваційного розвитку сфери вищої освіти. *Ефективна економіка*. №4, 2014.

Богашко О. Л., к. е. н., доцент

*Навчально-науковий інститут економіки та бізнес-освіти,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини*

ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА НАУКИ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ КОНЦЕПЦІЇ «ТРИКУТНИКА ЗНАНЬ»

Система вищої освіти та наукових досліджень в Україні знаходиться в постійному процесі трансформації. Багаторічні політичні реформи вищої освіти часом призводили лише до дублювання заходів освітньої, наукової та інноваційної діяльності.

Концепція «трикутника знань» являє собою системний підхід регулювання інноваційних процесів, на відміну від процесів трансферу знань і комерціалізації наукових досліджень, що мають лінійний характер. Вона пов'язує між собою три сфери – освіту і підготовку кадрів, академічні дослідження і генерацію знань, а також бізнес-інновації.

«Трикутник знань» – це функціональна модель, яка характеризує двосторонні канали комунікації між згаданими сферами діяльності. Розглянемо їх докладніше.

1. Наука – освіта. Взаємодія проявляється, зокрема, в географічній і галузевій мобільності випускників університетів, підготовці фахівців з науковим ступенем, обліку новітніх результатів фундаментальних і прикладних досліджень при формуванні освітніх програм, що забезпечує максимальну відповідність компетенцій випускників вимогам компаній.

2. Наука – інновації. Центральна роль відводиться стимулюванню передачі знань. Її інструментами служать: моделі державно-приватного партнерства (кластери, наукові парки та ін.); комерціалізація досліджень, підтримуваних державою і захищених правами інтелектуальної власності; університетські дослідження і розробки на контрактній основі; університетські стартапи; бізнес-інкубатори; платформи відкритої науки та інновацій.

3. Освіта – інновації. Колаборація між учасниками оцінюється за такими критеріями, як розвиток підприємницької культури (підприємницького духу) в рамках (академічних) програм підготовки кадрів (наприклад, власників докторського ступеня для роботи в компаніях) і формування відповідних компетенцій (розробка бізнес-планів, управлінські навички) [3].

Заклади вищої освіти в якості фундаменту «трикутника знань» вносять ключовий внесок в наповнення всіх його складових. Залежно від комбінування видів діяльності, включаючи освітню, наукову та інноваційну, вони можуть використовувати «трикутник знань» як інституційний базис для імплементації основних місій і формування внутрішньої організаційної структури.

Оцінювати роль закладів вищої освіти в різних частинах «трикутника знань» необхідно з урахуванням їх інституційного різноманіття, яке проявляється в ряді аспектів, включаючи виконання освітніх і наукових функцій, структуру власності, ступінь інституційної автономії.

Заклади вищої освіти розвивають як мінімум дві складові – освітню і наукову, інтегруючи їх за допомогою моделі «науково орієнтованого» навчання. Зміна їх ролі та розширення спектра діяльності визначаються кількома ключовими трендами:

– внаслідок децентралізації управління, посилення інституційної незалежності, переходу до моделей фінансування «за результатами» і розподілу коштів на конкурсній основі університети знаходять більше повноважень для самостійного розподілу ресурсів, встановлення стратегічних цілей та формування унікального наукового та освітнього профілю;

– інтеграція в міжнародну спільноту полегшує обмін знаннями та досвідом в науковій та освітній діяльності, але одночасно посилює конкуренцію за студентів і наукові кадри;

– розширення видів університетської діяльності веде до появи інноваційних стратегій, нових схем фінансування.

Діяльність закладів вищої освіти не тільки сприяє зміцненню позицій регіону в глобальній конкуренції, а й значною мірою визначає його соціальний, демографічний і культурний вигляд. Привабливість регіону для молодих освічених людей позитивно впливає на розвиток його інфраструктури, включаючи школи, дитячі садки, і проведення культурно-мистецьких заходів. Крім того, заклади вищої освіти стимулюють економічне зростання в регіонах.

Список використаних джерел

1. Богашко О. Л. Людський капітал та його роль у забезпеченні інноваційного розвитку національної економіки. *Вісник Одеського національного університету. Серія „Економіка”*. Том 19. Випуск 2/2. Одеса, 2014. С. 32–35.

2. Богашко О. Л. Світовий досвід в практиці формування національної інноваційної системи України. *Економічний простір*. № 81. Дніпропетровськ, 2014. С. 15–23.

3. Unger M., Polt W. The Knowledge Triangle between Research, Education and Innovation – A Conceptual Discussion. *Foresight and STI Governance*. Vol. 11. No 2. 2017. Pp. 10–26. DOI: 10.17323/2500-2597.2017.2.10.26

Войнич Л.Й., к.е.н., доцент

Львівський національний аграрний університет

Гринишин Г.М., к.е.н., доцент

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. Гжицького

ПІДРИВНІ ІННОВАЦІЇ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Темпи прогресу, які диктують умови функціонування сучасного ринкового середовища, можуть відрізнятись від прогресу, який пропонують новітні технології. Це означає, що хоча сьогодні інновації можуть видаватися непридатними (а це підривні інновації), уже завтра вони можуть цілком задовольняти наші потреби.

Підривна інновація описує процес, за допомогою якого продукт або послуга спочатку захоплює незначну частку ринку - як правило, є менш